

金色童年阅读丛书

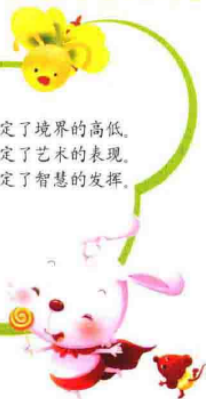
Golden

彩绘版

ETONGNIAN

幽默是一种境界，心态决定了境界的高低。
幽默是一种艺术，人格决定了艺术的表现。
幽默是一种智慧，修养决定了智慧的发挥。

智慧幽默故事

ZhiHuiYouMoGuShi

百花文艺出版社
BAIHUA LITERATURE AND
ART PUBLISHING HOUSE

金色童年阅读丛书

智慧幽默故事

瑞金/编

陈涛/绘图

百花文艺出版社

BAIHUA LITERATURE AND
ART PUBLISHING HOUSE

图书在版编目(CIP)数据

智慧幽默故事 / 瑞全编. — 2 版. — 天津: 百花文艺出版社, 2011.1

(金色童年阅读丛书)

ISBN 978-7-5306-5763-8

I. ①智… II. ①瑞… III. ①儿童文学—故事—作品集—世界 IV. ①I18

中国版本图书馆 CIP 数据核字(2010)第 197698 号

百花文艺出版社出版发行

地址: 天津市和平区西康路 35 号

邮编: 300051

e-mail: bhpubl@public.tpt.tj.cn

<http://www.bhpubl.com.cn>

发行部电话: (022)23332651 邮购部电话: (022)27695043

全国新华书店经销

天津新华二印刷有限公司印刷

*

开本 787×1092 毫米 1/16 印张 6

2011 年 1 月第 1 版 2011 年 1 月第 1 次印刷

定价: 13.80 元

前言

QIAN YAN

yuè dú kě yǐ lǐng lüè hé gǎn shòu yǔ yán wén zì de dú tè měi gǎn hé yùn wèi ,
阅读,可以领略和感受语言文字的独特美感和韵味,
néng gòu jí qǔ gǔ jīn zhōng wài rén lèi wén míng de jīng huá hé fēng měi de yǎng fèn zài zhè
能够汲取古今中外人类文明的精华和丰美的养分,在这
gǎn shòu yǔ jí qǔ zhōng shǐ dào dé qíng cāo dé yǐ tí gāo shǐ duō fāng miàn de sù zhì dé
感受与汲取中使道德情操得以提高,使多方面的素质得
yǐ péi yǎng
以培养。

jiā dà jiā qiáng zhōng xiǎo xué shēng kè wài yuè dú de yǐn dǎo lì dù shì jiàoyù bù
加大加强 中小學生課外閱讀的引導力度,是教育部
xīn kè biāo zhōng de zhòng diǎn shì yǔ wén jiàoxué xiào guǒ de jù tǐ tǐ xiàn yīn wèi
“新課標”中的重點,是語文教學效果的具體體現。因為
měi gè rén de yǔ wén sù yǎng hé rén wén sù zhì de tí gāo chú le kè táng kè běn de
每個人的語文素養和人文素質的提高,除了課堂、課本的
xué xí zhī wài kè wài guǎng fàn de yuè dú shì yí gè
學習之外,課外廣泛的閱讀是一個
shí fēn zhòng yào de tú jìng
十分重要的途徑。

jīn sè tóng nián yuè dú cóng shū dì yī jí
《金色童年閱讀叢書》第一輯、

dì èr jí chū bǎn hòu shòu dàoguāng dà zhōng xiǎo xué shēng
第二輯出版後,受到廣大中小學生
de pǔ biàn huānyíng xiāng xìn dì sān jí de chū bǎn yě
的普遍歡迎,相信第三輯的出版也
huì dé dào dà tóng xué men de rèn kě hé xǐ ài de
會得到廣大同學們的認可和喜愛的。

前言

QIAN YAN

dú yì běn hǎo shū jiù fǎng fú hé yì wèi gāoshàng de rén tán huà。 ”笛卡尔
“读一本好书就仿佛和一位高尚的人谈话。”笛卡尔

de zhè jù míng yán shuō de duō hǎo a jì mò shí shū huì gěi nǐ yǐ ān wèi yí
的这句名言，说得多好啊！寂寞时，书会给你以安慰；疑

huò shí shū huì gěi nǐ yǐ zhǐ diǎn cuò zhé shí shū huì gěi nǐ yǐ lì liàng shùn chāng
惑时，书会给你以指点；挫折时，书会给你以力量；顺畅

shí shū huì zhǐ yǐn nǐ zǒu xiàng gèng dà de huī huáng
时，书会指引你走向更大的辉煌。

tóng xué men duō dú shū dú hǎo shū nǐ de lǐ jiě néng lì hé xiě zuò shuǐ píng
同学们，多读书，读好书，你的理解能力和写作水平

jiù huì yǒu suǒ tí gāo gǔ rén suǒ shuō hòu jī bó fā shú néng shēng qiǎo de dào
就会有所提高，古人所说“厚积薄发”、“熟能生巧”的道

lǐ zài yuè dú zhōng yòu hé cháng bú shì rú cǐ ne
理在阅读中又何尝不是如此呢！

biān zhě
编者

目录

xì zǐ fēngquánchén
戏子讽权臣..... 1

yì jiǎo qián de dōng xī
一角钱的东西..... 5

bāo huāshēng
剥花生..... 7

wā huáng jīn
挖黄金..... 10

shuí de lǐ wù zuì hǎo
谁的礼物最好..... 13

jiǔ jīn gū niang
九斤姑娘..... 18

liè rén hé āi zǐ
猎人和矮子..... 20

sī mǎ guāng zà gāng
司马光砸缸..... 23

yìng duì rú liú de kǒng róng
应对如流的孔融..... 26

zhì qǔ lǐ wù
智取礼物..... 30

tóng huī zhào jīng
童辉照井..... 32

yǐng zi bào jǐng
影子报警..... 34

xì nòng bāo jǔ rén
戏弄包举人..... 36

zhù xìng
助兴..... 38

jiē fā tān guān
揭发贪官..... 40

qióng péng you qiǎo jī zhū yuán zhāng
穷朋友巧讥朱元璋..... 42

chēng dà xiàng
称大象..... 44

目录

yàn zǐ zhì jiù mǎ fū
晏子智救马夫 46

wáng xī zhī yángshuìmiǎnhuò
王羲之伴睡免祸 50

yǐ ruò shì dí jiāng jì jiù jì
以弱示敌, 将计就计 53

huǒ niú zhèn
火牛阵 56

lǐ guǎngqiǎo jì tuì xiōng nú
李广巧计退匈奴 59

hǎi ruì zhuāng hú tu
海瑞装糊涂 63

qiǎo bǎi niào hú zhèn
巧摆“尿壶阵” 65

zhì zhuōxiǎo tōu
智捉小偷 67

miào duì jiā lián
妙对佳联 69

qiǎo lián miào duì xì hé shàng
巧联妙对戏和尚 71

xiè jìn duì shī fēngquán guì
解缙对诗讽权贵 73

xú wénchángshǒu duì zhī fǔ
徐文长手对知府 75

kòu zhǔnqiǎo dá liáo shǐ
寇准巧答辽使 77

cōngmíng de hái zi
聪明的孩子 79

guówáng hé mù tóng
国王和牧童 81

sān xī fù huíniàng jiā
三媳妇回娘家 83

cōngmíng de dì zhǔ
“聪明”的地主 86

xì zi fěng quán chén 戏子讽权臣

míngcháo yǒu yí gè hěn qí guài de xiànxiàng nà jiù shì huáng dì dà duō bù
明朝有一个很奇怪的现象，那就是皇帝大多不
ài guǎn lǐ guó jiā dà shì bǐ jiào xǐ huān xī xì wán lè yú shì huáng dì
爱管理国家大事，比较喜欢嬉戏玩乐。于是，皇帝
de quán lì jiù luò zài tā men suǒ chǒng xìng de quán chén shǒu zhōng
的权力就落在他们所宠幸的权臣手中。

bǐ rú xiàn zōng zài wèi qī jiān de dà tài jiān wāng zhí jiù shì diǎn xíng de
比如宪宗在位期间的大太监汪直，就是典型的
lì zì wāng zhí hé shǒu xià de zhǎo yá wéi fēi zuò dài qì yàn fēi cháng xiāo
例子。汪直和手下的爪牙为非作歹，气焰非常嚣
zhāng wén wǔ dà chén gǎn nù ér bù gǎn yán ér xiàn zōng què bèi méng zài gǔ lǐ
张，文武大臣敢怒而不敢言，而宪宗却被蒙在鼓里。

dāng shí gōngzhōng yǒu yí gè míng jiào ā chǒu de tài jiān zhè ge rén duō
当时，宫中有一个名叫阿丑的太监，这个人多
cái duō yì yán yǔ yōu mò huī xié yòu fù yǒu zhèng yì gǎn yīn cǐ hěn dé xiàn
才多艺，言语幽默诙谐，又富有正义感，因此很得宪
zōng de huān xīn tā jīng cháng zài gōng lǐ yǎn xì shì huáng jiā dāng hóng de xì zǐ
宗的欢心。他经常在宫里演戏，是皇家当红的戏子。

ā chǒu zǎo jiù kàn bu guān wāng zhí jí tā shǒu xià nà yì bāng rén fēi yáng
阿丑早就看不惯汪直及他手下那一帮人飞扬
bá hù mù zhōng wú rén de zuǐ liǎn yú shì biàn xiǎng tōng guò yǎn xì de jī huì
跋扈、目中无人的嘴脸，于是便想通过演戏的机会
ràng huáng shàng liǎo jiě wāng zhí de suǒ zuò suǒ wéi yǒu yì tiān tā gěi xiàn zōng
让皇上了解汪直的所作所为。有一天，他给宪宗

shàng yǎn le yì chǎng zuì jiǔ xì xì gāng kāi chǎng ā chǒu jiù zuǒ wāi yòu xié
上演了一场“醉酒”戏，戏刚开场，阿丑就左歪右斜
de zhuāng chū yí fù hē zuì jiǔ de mú yàng shí ér hú yán luàn yǔ shí ér kāi
地装出一副喝醉酒的模样，时而胡言乱语，时而开
kǒu mà rén shí zài kān chēng miào yǔ lián zhū huī xié bǎi chū
口骂人，实在堪称妙语连珠，诙谐百出。

zhè shí lìng yí gè bàn yǎn guò lù rén de yǎn yuán chū chǎng le tā xiàng
这时，另一个扮演过路人的演员出场了，他向
ā chǒu zuò le yí gè guǐ liǎn dà hè yì shēng wǒ men zhè yàng de dà guān
阿丑做了一个鬼脸，大喝一声：“我们这样的大官
chū xún nǐ zěn me hái bù gǎn kuài huí bì ràng lù shuí zhī ā chǒu bù jīn
出巡，你怎么还不赶快回避让路！”谁知阿丑不仅
bù ràng lù fǎn ér pò kǒu dà mà shuō shén me dà guān xiǎo guān hēi māo bái
不让路，反而破口大骂说：“什么大官小官，黑猫白
māo nǐ zǒu nǐ de yáng guān dà dào wǒ guò wǒ de dú mù xiǎo qiáo lǎo ye
猫，你走你的阳关大道，我过我的独木小桥。老爷
wǒ zài zhè lǐ yǐn jiǔ nǐ hái bù rào dào gǔn dàn
我在这里饮酒，你还不绕道滚蛋！”

guò lù de rén kàn dào zhè zhǒng qíng jǐng yòu dà shēng hè dào huángshang
 过路的人看到这种情景，又大声喝道：“皇上

jià dào ā chǒu réng rán wén sī bú dòng yòu hú yán luàn yǔ de shuō dào
 驾到！”阿丑仍然纹丝不动，又胡言乱语地说道：

huángshang hái zài shuì mèng zhōng huángshang bǐ wǒ hái zuì ne
 “皇上还在睡梦中，皇上比我还醉呢！”

kàn dào liǎng cì dōu méi bǎ tā xià dǎo guò lù de rén yòu dà hǎn yī shēng
 看到两次都没把他吓倒，过路的人又大喊一声

shuō wāng tài jiān jià dào ā chǒu yī tīng dùn shí liǎn sè biàn de cǎn bái
 说：“汪太监驾到！”阿丑一听，顿时脸色变得惨白，

pū de yī shēng guī dǎo zài dì shàng lián shēng jiào dào sǐ zuì sǐ zuì dà
 扑的一声跪倒在地上，连声叫道：“死罪，死罪，大

ren ráo le wǒ ba
 人饶了我吧！”

ā chǒu wǒ gāng cái jiào huángshàng jià dào nǐ yì diǎn er yě bù
 “阿丑，我刚才叫‘皇上驾到’，你一点儿也不

jué de jīng huāng hé hài pà wèi hé yī tīng dào wāng tài jiān jià dào jiù pà de
 觉得惊慌和害怕，为何一听到汪太监驾到，就怕得

yào sǐ hái qiú diē diē gào nǎi nai de guī dì qiú ráo ne ā chǒu huí dá
 要死，还求爹爹告奶奶地跪地求饶呢？”阿丑回答

shuō zài cháo tíng zhōng wǒ zhī zhī dào yǒu yí gè wāng tài jiān nǎ lǐ zhī dào
 说：“在朝廷中，我只知道有一个汪太监，哪里知道

yǒu huángshang ne
 有皇上呢？”

kàn xī de xiàn zōng tīng le zhè huà hěn bù gāo xìng píng shén me wǒ jiǔ
 看戏的宪宗听了这话，很不高兴，凭什么我九

wǔ zhī zūn de tiān zǐ zhī shēn hái bù rú yí gè cán quē zhī shēn de wāng zhí?
 五之尊的天子之身还不如一个残缺之身的汪直？

dàn zǐ xì yì xiǎng yòu jué de ā chǒu huà zhōng yǒu huà yě jiù méi yǒu jiàng zuì
 但仔细一想，又觉得阿丑话中有话，也就没有降罪

yú tā
 于他。

cóng cǐ yǐ hòu xiàn zōng duì wāng zhí yǒu suǒ jǐng jué hé dī fang jiàn jiàn
 从此以后，宪宗对汪直有所警觉和提防，渐渐

de shū yuǎn le tā zhōng yú yǒu yì tiān yù shǐ dà fū xú xiù xiàng huáng dì
地疏远了他。终于有一天，御史大夫徐绣向皇帝
shàng shū tán hé wāng zhí shuō tā jié dǎng yíng sī cán hài zhōng liáng zuì dà è
上书弹劾汪直，说他结党营私，残害忠良，罪大恶
jí jīng guò shěn hé xiàn zōng bǎ wāng zhí liú fàng dào le biān jiāng ràng tā rěn
极。经过审核，宪宗把汪直放到了边疆，让他忍
shòu tā céng jīng qiáng jiā zài bié rén shēn shàng de tòng kǔ tā de dǎng yǔ yě bèi
受他曾经强加在别人身上的痛苦。他的党羽也被
yì wǎng dǎ jìn
一网打尽。

chǎn chú le wāng zhí jí qí tóng dǎng míng cháo cháo yě shàng xià wú bù pāi shǒu
铲除了汪直及其同党，明朝朝野上下无不拍手
chēng kuài wén wǔ bǎi guān duì ā chǒu zhè ge dāng hóng xì zǐ gèng shì guā mù xiāng
称快，文武百官对阿丑这个当红戏子更是刮目相
kàn le
看了。

yì jiǎo qián de dōng xī 一角钱的东西

yǒu yí gè rén xiǎng shì shì tā de sān gè ér zǐ shuí cōngmíng yì xiē
有一个人想试试他的三个儿子谁聪明一些。

tā bǎ sān gè ér zǐ jiào dào yì jiān kōngdàngdàng de wū zi lǐ zhè wū zi
他把三个儿子叫到一间空荡荡的屋子里。这屋子
yīn cháng shí jiǎn méi yòng suǒ yǐ cháo shī yōu àn mí mǎn zhe yì gǔ dàn dàn
因长时间没用，所以潮湿、幽暗，弥漫着一股淡淡
de fā méi de qì wèi tā gěi le měi gè ér zǐ yì jiǎo qián shuō
的发霉的气味。他给了每个儿子一角钱，说：

nǐ men sān gè dōu dào jí shì shàng qù měi rén mǎi yì jiǎo qián de dōng
“你们三个都到集市上去，每人买一角钱的东
xī mǎi de dōng xī néng zhuāng mǎn zhè jiān wū zi nǐ men gè rén mǎi gè rén
西，买的東西能装满这间屋子。你们各人买各人
de bù zhǔn qù wèn bié rén yào zì jǐ xiǎng bàn fǎ
的，不准去问别人，要自己想办法。”

sān gè rén dào le jí shàng biàn fēn tóu qù mǎi
三个人到了集上，便分头去买。

lǎo dà zài jí shàng zǒu lái zǒu qù zěn me yě zhǎo bú dào huā yì jiǎo qián
老大在集上走来走去，怎么也找不到花一角钱
hái néng zhuāng mǎn yì wū zi de dōng xī jí shì kuài sàn le tā cái huí dào
还能装满一屋子的东西。集市快散了，他才回到
jiā lǐ yí kàn liǎng gè dì dì yǐ huí lái le
家里。一看，两个弟弟已回来了。

bà ba wèn lǎo dà mǎi de shén me dōng xī hān hòu de lǎo dà chuí tóu
爸爸问老大，买的什么东西？憨厚的老大垂头

sàng qì de shuō méi yǒu
丧气地说：“没有

nà me bù zhí qián de dōng
那么不值钱的东

xī yì jiǎo qián de dōng xī mǎi bu zháo suǒ yǐ qiánshěng xià le shuō zhe
西，一角钱的东西买不着，所以钱省下了。”说着，
tāo chū nà yì jiǎo qián dì gěi bà ba
掏出那一角钱，递给爸爸。

bà ba yòu wèn lǎo èr mǎi de shén me dōng xī lǎo èr bǎ yì xiǎo kǔn
爸爸又问老二，买的什么东西？老二把一小捆

cǎo bān dào wū zi zhōng jiān shuō zhè kǔn cǎo shì yì jiǎo qián mǎi de bàn gān
草搬到屋子中间，说：“这捆草是一角钱买的，半干

bù gān zhǐ yào diǎn zháo jiù huì mào chū nóng yān bù yí huì er nóng yān jiù
不干，只要点着，就会冒出浓烟，不一会儿，浓烟就

huì chōngmǎn zhè jiān wū zi
会充满这间屋子。”

bà ba diǎn diǎn tóu biǎo shì tóng yì yòu wèn lǎo sān mǎi de shén me
爸爸点点头，表示同意。又问老三买的什么？

lǎo sān cóng kǒu dai li tāo chū yì zhī xiān hóng de là zhú yì hé huǒ chái shuō
老三从口袋里掏出一只鲜红的蜡烛，一盒火柴，说：

yì zhī là zhú bā fēn qián yì hé huǒ chái èr fēn qián zhèng hǎo yòng le yì
“一只蜡烛八分钱，一盒火柴，二分钱，正好用了一

jiǎo qián shuō wán huà zháo huǒ chái diǎn rán le là zhú huǒ yàn jiàn jiàn yóu
角钱。”说完，划着火柴，点燃了蜡烛。火焰渐渐由

xiǎo biàn dà qīng qīng tiào yuè zhe yì yì de zhú guāng qū sǎn le yōu àn
小变大，轻轻跳跃着。熠熠的烛光，驱散了幽暗，

zhuāng mǎn le zhěng gè wū zi
装满了整个屋子。

bà ba xiào le xīn lǐ shí fēn gāo xìng liǎng gè gē ge yě bǎ zàn pèi
爸爸笑了，心里十分高兴。两个哥哥也把赞佩

de mù guāng tóu xiàng zhú guāng yǐng zhào xià de dì dì
的目光投向烛光映照下的弟弟。

bāo huā shēng 剥花生

cóng qián yǒu yí gè jīng míng néng gàn de yóu jiàng shī fu shōu le liǎng gè
从前，有一个精明能干的油匠师傅，收了两个

tú dì liǎng gè tú dì dōu lǎo shí kěn gàn kě nǎ yí gè gèng cōng míng yì
徒弟。两个徒弟都老实、肯干，可哪一个更聪明一

xiē ne shī fu chū le yí dào tí xiǎng kǎo yì kǎo tā liǎ
些呢？师傅出了一道题，想考一考他俩。

shī fu nòng le mǎn mǎn liǎng má dài huā shēng gěi liǎng gè tú dì shuō nǐ
师傅弄了满满两麻袋花生给两个徒弟，说：“你

liǎ qù bāo huā shēng měi rén yí má dài kàn kàn shì bú shì měi yí lì huā shēng
俩去剥花生，每人一麻袋，看看是不是每一粒花生

rén dōu yǒu hóng pí bāo zhe xiàn zài jiù huí qù bāo kàn shuí xiān huí dá chū wǒ
仁都有红皮包着。现在就回去剥，看谁先回答出我

de wèn tí kǎo gè dì yī
的问题，考个第一。”

dà tú dì yì tīng èr huà méi shuō bǎ huā shēng kāng huí jiā fàn yě
大徒弟一听，二话没说，把花生扛回家，饭也

gǔ bu de chī jiù jí máng bāo qǐ lái
顾不得吃，就急忙剥起来。

èr tú dì káng zhe má dài wǎng jiā zǒu què xiǎn chū bù huāng bù máng de yàng
二徒弟扛着麻袋往家走，却显出不慌不忙的样

zi biān zǒu biān sī suǒ zěn yàng huí dá shī fu de wèn tí
子，边走边思索怎样回答师傅的问题。

dà tú dì bāo qǐ huā shēng lái zhuān xīn zhì zhì yí kè bù tíng shǒu
大徒弟剥起花生来，专心致志，一刻不停。手

mó de má sōu sōu de tòng yě bù kěn shāo wēi xiē yí xiē jiù zhè yàng bāo
磨得麻嗖嗖地痛，也不肯稍微歇一歇。就这样，剥

le dà bàn tiān cái bāo le bú dào yí bàn
了大半天，才剥了不到一半。

tā wéi kǒng là zài shī dì hòu miàn jiù dǎ fā qī zi qù kàn kan shī dì
他唯恐落在师弟后面，就打发妻子去看看师弟

bāo le yǒu duō shǎo qī zi huí lái
剥了多少。妻子回来

gāo xìng de gào su tā shuō nǐ
高兴地告诉他说：“你

kuài xiē xiē shǒu chuǎn kǒu qì ba
快歇歇手喘口气吧，

nǐ shī dì nà yì má dài zhí tǐng
你师弟那一麻袋直挺

tǐng de shù zài nà lǐ cái bāo
挺地竖在那里，才剥

le yì xiǎo pēng ne tā tīng
了一小捧呢。”他听

le àn zì xǐ yuè bāo de fǎn
了暗自喜悦，剥得反

ér gèng qǐ jìn le
而更起劲了。

yòu bāo le zhěng zhěng yí gè
又剥了整整一个

tōng xiāo cái bǎ zuì hòu yí gè huā
通宵，才把最后一个花

shēngbō wán dà tú dì qíng bú zì jīn de shuō huāshēng rén er quán yǒu hóng
生剥完。大徒弟情不自禁地说：“花生仁儿全有红
pí bāo zhe quán yǒu xìngchōngchōng de xiàng shī fu bào gào qù le
皮包着，全有。”兴冲冲地向师傅报告去了。

dào shī fu nà lǐ yí kàn bù jīn yí lèng shī dì zǎo yǐ zhàn zài nà
到师傅那里一看，不禁一愣，师弟早已站在那
lǐ le tā de shēn biān fàng zhe nà yī má dài hái méi yǒu bō de huāshēng
里了。他的身边放着那一麻袋还没有剥的花生。

shī fu jiàn liǎng gè tú dì dōu lái le jiù shuō èr tú dì xiān dào
师傅见两个徒弟都来了，就说：“二徒弟先到，
èr tú dì xiān shuō ba
二徒弟先说吧。”

èr tú dì shuō wǒ méi yǒu āi gè bāo kāi huāshēng wǒ jiǎn le jǐ gè
二徒弟说：“我没有挨个剥开花生，我拣了几个
féi de yòu jiǎn le jǐ gè shòu de jiǎn jǐ gè dà de yòu jiǎn jǐ gè xiǎo
肥的，又拣了几个瘦的；拣几个大的，又拣几个小
de jiǎn le jǐ gè gān jìng de yòu jiǎn jǐ gè fā wū de jiǎn jǐ gè yí gè
的；拣了几个干净的，又拣几个发乌的；拣几个一个
rén er de yòu jiǎn jǐ gè liǎng gè rén er sān gè rén er de gè shì gè
仁儿的，又拣几个两个仁儿、三个仁儿的。各式各
yàng de dōu yǒu zǒnggòng bú guò jǐ shí gè ràng tā men zuò dài biǎo bāo kāi kàn
样的都有，总共不过几十个，让它们作代表，剥开看
guò zhè xiē hòu wǒ jiù zhī dào suǒ yǒu de huāshēng rén er dōu yǒu hóng pí bāo zhe
过这些后，我就知道所有的花生仁儿都有红皮包着。”

dà tú dì yì tīng zhè cái huǎng rán dà wù shuō hái shì shī dì
大徒弟一听，这才恍然大悟。说：“还是师弟
de bàn fǎ hǎo wǒ shì yí gè bú shèng āi gè er bāo kāi kàn de wǒ de bàn
的办法好。我是一个不剩挨个儿剥开看的，我的办
fǎ tài bèn le
法太笨了。”

shī fu diǎn le diǎn tóu shuō shì a fán shì yīng gāi duō dòng dòng nǎo
师傅点了点头，说，“是啊，凡事应该多动动脑

jīn a
筋啊！”

wā huáng jīn 挖 黄 金

cóng qián yǒu yí gè lǎo hàn yí bèi zì qín qín kěn kěn chī kǔ nài
从前，有一个老汉，一辈子勤勤恳恳，吃苦耐

láo kě shì tā de liǎng gè ér zǐ què yóu shǒu hào xián hào chī lǎn zuò
劳。可是他的两个儿子却游手好闲，好吃懒做。

kāi shǐ lǎo hàn jiā de rì zǐ guò de hái suàn fù yù màn màn de lǎo
开始，老汉家的日子过得还算富裕，慢慢地，老

hàn lǎo le shǒu jiǎo bù lì luò le rì zǐ yuè guò yuè jiǎn nán kě liǎng gè
汉老了，手脚不利落了，日子越过越艰难。可两个

ér zǐ hái shì lǎn de ná xiān dòng jué
儿子，还是懒得拿锨、动锄。

